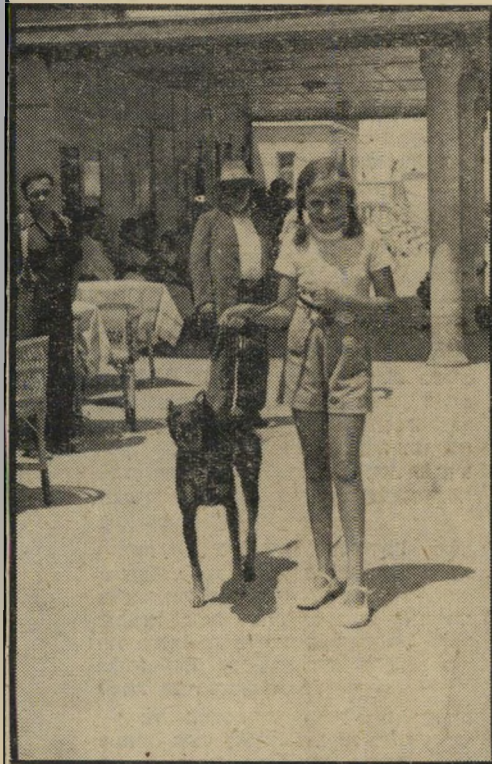

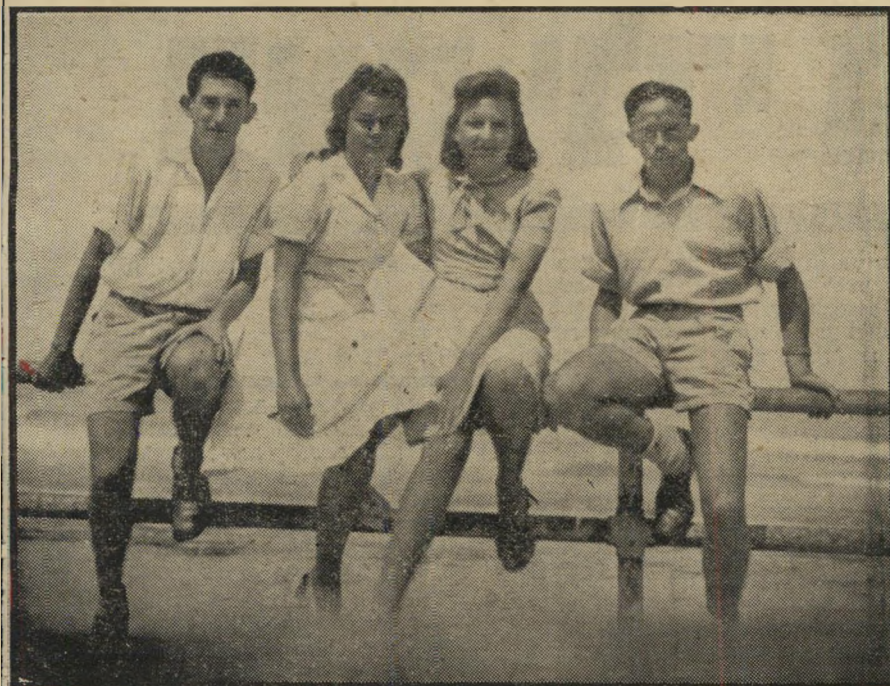
דפים באלבום

יש נשים האוספות יהלומים, ויש האוספות תמונות. אחרות אוהבות לצבור גברים. אצל העיתונאית מירה אברך, הנושא הוא אנשים. לא, היא אינה אוספת אותם. הם פשוט התאספו כמשך השנים, וכיום ספק אם ישנו שם בארץ — אבל שם, לא סתם שם — שאינו מיוחד איתה אישית. תוך דיפדוף באלבום הפרטי שלה, מצביעה מירה על אבני־דרך בחייה — מייקית קטנה בגרמניה לעיתונאית בישראל.

מירה אברך

ההתחלה בגרמניה **ההתחלה בישראל**
 כעבור שלוש שנים, בגיל תשע, אני כבר צברית. כאן, לידי הקאזינו שעל שפתי־הים — עם כלבי

המשך בישראל
 על מעקה הטיילת בתל־אביב, עם החברה מגימנסיה הרצליה. זה היה בימים הטובים, כשהיתה עדיין ברחוב הרצל. מימין לשמאל: ישראל פלד; אני; עדה מכנס, שאז היתה עדה ליפשיץ; ועוד חבר.

הנסיך והנסיכה של ישראל

לשנת 1970

הנועמדים הראשונים

סיגל אשרת
 בת 3, משק אפק

דרור מרגלית
 בן 3½, רחוב מיכאל 56, חיפה

גם לך יש צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונותיהם — בשחור-לבן — בציון השם, הכתובת והגיל אל מערכת „העולם הזה“, ת. ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה). מדי שבוע יפורסם במדור זה מיבחר התצלומים. תחרות זו פתוחה לכל ילד וילדה — מגיל שלוש עד שש בלבד.